

ond hensigt eller ved grov hensynsløshed, se herom de ad § 3, stk. 1, anførte bemærkninger.

§ 19 har følgende ordlyd:

„1. Når skaden er vurderet og det findes godtgjort, hvem der var det skadevoldende dyrs besidder, afgør vurderingsmændene ansvarsspørgsmålet ved en kendelse, der tillige fastsætter, hvorledes der vil være at forholde med hensyn til omkostningerne ved vurderingsforretningen. Såvel erstatningen som omkostningsbeløbet kan inddrives efter de for fuldbyrdelse af domme gældende regler, når der er forløbet 15 dage efter kendelsens afsigelse eller forkyndelse, uden at kendelsen er indanket for civildommeren i overensstemmelse med reglerne i § 20.

2. Findes det ikke godtgjort, hvem der var det skadevoldende dyrs besidder, vurderes skaden, og skadelidte kan såfremt dyret afhændes i henhold til § 9, kræve sit erstatningskrav fyldestgjort i overensstemmelse med reglerne i § 10, stk. 1.“

Stk. 1 indeholder en væsentlig forenkling af de tilsvarende regler i den hidtidige lov, hvorefter enhver sag om erstatning skulle indbringes for domstolene, når den af vurderingsmændene fastsatte erstatning ikke var betalt 3 dage efter afkrævningen. Som anført kan nu såvel erstatningen som omkostningsbeløbet inddrives efter de for fuldbyrdelse af domme gældende regler, uden at sagens indbringelse for domstolene er nødvendig.

Stk. 2 indsattes efter udvalgsbehandlingen i folketinget, der tillige medførte en mindre ændring i ordlyden i stk. 1.

§ 20 har følgende ordlyd:

„1. Den af vurderingsmændene afsagte *kendelse* kan af hver af parterne *indankes* for civildommeren i den pågældende retskreds, hvis afgørelse er endelig.

2. Begæringen om anke skal være civildommeren i hænde inden 15 dage efter kendelsens afsigelse. Har det skadevoldende dyrs besidder ikke overværet vurderingsforretningen, regnes fristen for hans vedkommende fra det tidspunkt, da kendelsen er forkyndt for ham.

3. Begæring om anke skal indeholde en angivelse af ankens genstand og hensigt. Udskrift af den påankede kendelse må